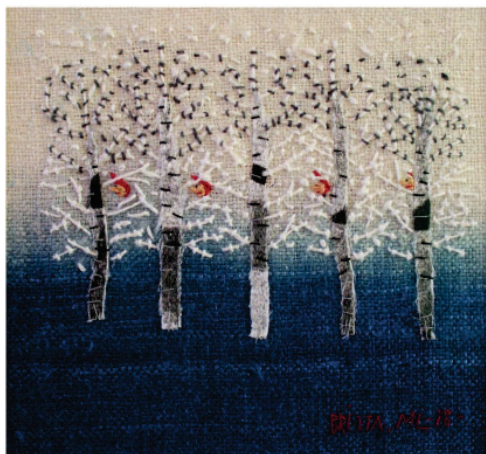

Nisrine Boukhari.
"Landskap i ovissa tider", 2019.

Britta Marakatt-Labba. "Vi fyra", 2018. Galleri Helle Knudsen.

ORIENTERING I OVISSA LANDSKAP

Cristina Karlstam har granskat SAK:s årsbok 2019 "Till konsten".

Elisabeth Moritz. "Tyskland, 1940", 2018. Foto Susanna Hesselberg.

HUVUDPERSON I ÅRETS version av Sveriges Allmänna Konstförenings årsbok är Syrienbördiga konstnären **Nisrine Boukhari**, vars landskapsbilder också gett boken dess titel, *Landskap i ovissa tider*. SAK följer därmed det koncept som introducerades 2017. Ett urval konstnärer och deras verk presenteras av utvalda skribenter under samlings titeln *Till konsten*. Årets bok presenterar tjugo konstnärer vars verk dessutom utgör lotterivinster i föreningens årliga utdelning och mer än hälften (som sig bör) är kvinnor.

Begreppet landskap tolkas såväl geografiskt och miljömässigt som metaforiskt-symboliskt. Konceptet fungerar väl om man vill åstadkomma ett stycke svensk konsthistoria med förankring i nutiden. På liknande sätt har de båda tidigare volymerna bidragit till konceptet med undertitlarna *Tro, hopp, tvivel och kärlek* (2017) och *En av alla dagar* (2018).

Det är SAK:s intendent **Jennie Fahlström** som i text presenterar Nisrine Boukharis konstnärskap och den svit om hundra vykortstora teckningar på svart kartong som är årsbokens huvudnummer. Boukharis ristningar på temat är dessutom försedda med konstnärens verbala kommentarer. Rörlighet är en kvalitet i detta konstnärskap, menar Jennie Fahlström som också ser hur

riskan att gå vilse i Boukharis landskap medför möjlighet att upptäcka och lära känna nya dimensioner.

DEN SAMISKA LÄNGE förbisedda kulturen har på senare tid kommit att uppmärksammas alltmer. 2018 års Augustpris till **Linnea Axelssons** samiska prosalyriska diktsvit *Aednan* blev en viktig markör, och det är knappast överraskande att den samiska konstnären **Britta Marakatt-Labba** ingår i SAK:s årsbok 2019. Marakatt-Labba har rönt stor uppskattning och uppmärksamhet även internationellt, och att hennes konstnärskap nu är att räkna med är tåmligen givet. Att även textilkonsten fått ett slags statushöjning är en välkommen bieffekt.

Uppdraget att presentera Marakatt-Labbas narrativa broderikonst har gått till ingen mindre än **John Peter**

Nilsson, vars korta text känns en aning pliktskyldigt uppskattande. Någon inträngande analys av konsten har skribenten avstått ifrån.

Desto mer övertygande är **Iris Müller-Westermans** text om Malmökonstnären **Elisabeth Moritz** vibrerande effektfulla klipptechnik. "*Elisabeth Moritz lyfter på locket för att komma åt komplexiteten i att vara människa*" skriver Müller-Westermann om ett av årsbokens allra intressantaste konstnärskap. Med sina tyska rötter har konstnären tillgång till erfarenheter som berikar och fördjupar hennes existentiella undersökningar.

ANDRA HÖGST SEVÄRDA bidrag i årsboken är signerade konstnären **Jasmin Daryanis** verk, presenterad av **Karin Faxén-Sporrong** och skulptören **Karin Sahlin** vars verk lyfts fram av **Jennifer Sameland**.

Materiens magi är rubriken till **Päivi Erkvists** intelligenta text om konstnären **Annie Johanssons** arbete, ännu ett exempel på den textila konstens genomslag i samtiden och hos SAK. Och för den historiska förankringen i den här bokens urval av konstnärer svarar **Anna Hesselbom** som presenterar pionjären **Anna Nordlander** (1843–1879), en av Konstakademiens första kvinnliga elever.

Årets inköpsgrupp har bestått av **John Peter Nilsson**, **Bella Rune**, **Iris Müller-Westermann** och **Jennie Fahlström**.

De tre årsböckerna på temat *Till konsten* är en utmärkt kunskapskälla för den som vill orientera sig i samtidskonsten. Inte minst därför att man lagt sig vinn om att presentera konstnärer från hela landet och därmed brutit den gängse irriterande Stockholmsfixeringen i konstvärlden. •